

אמר עזמות

(סוף מעמוד ב')

— מצוין! — עניתי לו כמורה הנותן ציון לתל-
מידו—החלק העליון הצליח מאוד.

והעיר ראש העיריה בפקחותו :

— כן, אבל גם לאחינו התימנים והקוקאזים יש
חלק וזכות בעליה...

— משמעת מופתית מצד הקהל—הוספתי לו—
ויחס יפה גם מקודשא בריך הוא, ג'נטלמניות-
אלוהית אמתית שלא הפריע לנו את שמחתנו,
כדרכו בקדש...

ועל כלם—הננס הגדול, שעשה לנו ר' מאיר
בעל הנס בת"א. בשעה של ירדת-הרוחות מבפנים
והתנעשות כנגדנו מבחוץ, בשעה זו עשה נס להכ-
ניס לת"א מאה אלף איש עם גמלים פורחים בא-
ויר, מכביאדות וכל מיני המצאות כאלה, ובודאי
ישאר בת"א, לפי ידיעת חכמי-הכלכלה למעלה
מרבע מיליון לירות טבין ותקילין—פרנסה לחצי
שנה ויותר...

ולפיכך, אמרתי לו — נתקיימו דברי חז"ל
שאמרו : עתידים כל החנים להתבטל חוץ מפורים.
ועתיד גם "עדלודע" להתבטל, חוץ מה"רעשן" של
הפורים בארצנו...

על גבי ודורש חומר, עלי לקצר הפעם ולדלג על כל
התהלוכה.

אבל פטור בלא כלום אי אפשר:

כשעמדתי על הגוזזטרא של העו"ד בפנת
אלנבי-שדרות-רוטשילד והסתכלתי אל כל המראה
מסביב: כל הנגות והגוזזטראות זרועים בני-אדם
שצמחו בלא מים, ועשרות אלפים יהודים וערבים
אשר כסו את הרצפה של רחוב אלנבי מתחת,
ראיתי ע"י תערוכת ה"הטנים" כנופיא של יהודים
הסובבים ומכתירים ילד קטן בן 3—מסכה נהדרה.

לובש הוא בגד שוטר נאה עם כפתורים נו-
צצים ומבריקים ועל ראשו מנבעת-שוטרים זעליה
כתוב באותיות גדולות : ה מ ש ט ר ה ה י ע ב-
ר י ת. עומד השוטר העברי הקטן בגאון, זכידו
הקטנה הוא עושה כפעם בפעם את אות הכבוד
לפני כל אנגלי העובר.

לו הייתי אני תקיף בועדת-הקרנבל הייתי
קובע את הפרס הראשון ל"משטרה העברית" המ-
צומצמת הזאת — ס ס 5...

אין מה לדבר: הממשלה שלנו לא תתנגד
בשום אופן למשטרה עברית קטנה כזו!...

ונם הקב"ה בכבודו ובעצמו השתתף הפעם
בתהלוכת הקרנבל בת"א.

אשתד ירד גשם בשעת התהלוכה והפריע את
כל השמחה, ואולם השתא חכה עד שתגמר כל
התהלוכה ובהגיע השעה הרביעית עם גמר כל
המקם, ישב דיזנגוף על סוסו הנאה ובמסלו אשר
בידו נתן אות השמימה—מיד התחיל הגשם יורד
והקהל מתפור איש לביתו ואיש למכוניתו...

— ומת דעתך, ר' עזמות, על התהלוכה הפעם?
— שאלני חלוד מאיר בשובו על סוסו ליד ביתו.